

УДК 338.435(477)

Фатюха Н. Г.¹, Здорова К.О.²

¹канд. екон. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

²студ. гр. ФЕУ-119 НУ «Запорізька політехніка»

БІДНІСТЬ ЯК СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА ЛЮДСТВА

Бідність – це такий стан індивіда, за якого той потерпає від недостатності власних накопичених благ, поточних доходів і доступних кредитних ресурсів, достатніх для задоволення його фізіологічних потреб – може вразити практично будь-яку особу, проте ймовірність цього залежить від способу життя, а також уміння використати наявний суспільний статус, освіту, професійні навички тощо за тих чи інших

життєвих обставин; середній клас – сукупність досить успішних особистостей, які володіють значною кількістю ресурсів, навичками та вміннями, що використовуються ними для задоволення не лише власних потреб, а й для розбудови громадянського суспільства й поліпшення соціально- економічної ситуації в країні.

Бідність в Україні має наступні національні характеристики: низький рівень життя населення в цілому; поширення бідності серед працюючих громадян; значне майнове розшарування населення; висока питома вага людей, що відносять себе до бідних. Основними причинами того, що значна частина населення України вважає себе бідними, безперечно, є загальний низький рівень життя населення України і масштабна бідність, визначена за об'єктивними критеріями. Але значні (майже двократні) розбіжності рівнів бідності, визначених за об'єктивними і суб'єктивними критеріями, потребують пояснення. До найважливіших потреб людини, які найбільш чітко характеризують бідність у країні, відносяться такі: можливість вести здоровий спосіб життя, якісне медичне обслуговування, доступність якісної освіти, побутові умови для нормального життя, доступ до зайнятості у відповідності з набутою освітою і кваліфікацією. Навіть люди з однаковим доходом можуть мати різні можливості для забезпечення основних потреб життя. Так, люди з малих міст і селищ мають менший доступ до отримання якісної освіти, до якісного медичного обслуговування, комунально-побутових послуг, ніж жителі великих міст.

Одним із базових показників, що визначають рівень доходів населення та свідчить про їх добробут – заробітна плата. Сьогодні мінімальна заробітна плата в Україні становить 4723 гривні, а прожитковий мінімум – 2027 гривень (76,2 долари США) на місяць, що дорівнює 67 гривням (2,5 долари США) на день [1]. Прожитковий мінімум в Україні є меншим за мінімальний соціальний стандарт за методикою оцінки ООН (5 доларів США в день) та є ближчим до порогу бідності африканських держав (1,90 долара США на день) ніж Європейських сусідів [2].

Бідність – це комплексна проблема, а її подолання є довготривалим процесом. Оптимальним варіантом розв'язання цієї проблеми є поєднання активної соціальної політики, спрямованої на відновлення і зростання зайнятості та створення умов для гідної праці, з ефективною підтримкою найуразливіших верств населення. Вирішення проблеми бідності в Україні потребує розробки системи комплексних науково-обґрунтованих заходів, які повинні враховувати специфіку та особливості формування та поширення бідності, причини

її виникнення. Головний спосіб боротьби з бідністю – це підвищення рівня життя, це надання громадянам можливості гідно працювати, підвищувати свій рівень добробуту.

З боку регіонального вирішення проблеми бідності, змінити ситуацію зможе розвиток регіональної політики. Регіональна політика покликана поліпшити процеси ринкової трансформації господарства, підвищити ефективність використання потенціалу регіонів та управління місцевих органів влади. Головною метою цієї політики має стати підвищення рівня життя населення регіону та забезпечення соціальних стандартів для кожного мешканця. Реалізації цієї мети найкраще сприяє поглиблення процесу децентралізації управління та формування місцевих бюджетів. Децентралізація – це передача значних повноважень та бюджетів від державних органів органам місцевого самоврядування. Так, щоб якомога більше повноважень мали ті органи, які ближче до людей, де такі повноваження можна реалізовувати найуспішніше. Саме на місцевому рівні громадянин отримує найважливіші суспільні блага, які споживає щодня. Запровадження децентралізованого управління у країні призводить до прозорості, публічності та спрощення прийняття владних рішень, а також сприяє економічному розвитку регіону. Практика свідчить, що економічно розвинуті країни дотримуються принципів децентралізації влади та управління. І навпаки, слабо розвинуті країни дотримуються принципів централізації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2019 рік». 2019. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2696-19>
2. Середні зарплати за видами економічної діяльності в Україні та окремих країнах світу. Економічний дискусійний клуб. 2019. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cutt.ly/8yh068>
3. Фатюха Н. Г. Подолання бідності в Україні / Н. Г. Фатюха, К. О. Здорова // Економічний простір : зб. наук. пр. / ПДАБА. – Дніпропетровськ, 2018. - № 132.